

Paweł Kapusta: GAD. SPOWIEDŹ KLAWISZA. Wielka Litera, Warszawa 2019, ss. 272.

Na wstępie zaznaczyć trzeba, że nie jest to książka naukowa, ale reportaż. Autor nie jest naukowcem, jest dziennikarzem. Jeśli jednak rolą nauki jest dostarczanie wiedzy, a najlepiej nowej, do której trudno dotrzeć, to z tego akurat zadania Kapusta wywiązał się z wyróżnieniem.

Zastrzec trzeba od razu, że autor książki nie goni za tanią sensacją. Odkrywa przed nami świat polskich więzień daleki od tego, jaki znamy. Jest to świat brudny, pełen przemocy, kontaktów skazany – funkcjonariusz, które często wychodzą poza przyjęte normy, także prawne. Wielkim plusem książki jest to, że autor oddaje w niej głos właśnie funkcjonariuszom. To oni są narratorami, oni opowiadają o swojej pracy. Robią to pod pseudonimami, ale po tym, czego się dowiadujemy, to naprawdę nie dziwi. Gdyby zdecydowali się ujawnić swoje nazwiska, zapewne zostaliby zwolnieni z pracy bardzo szybko.

Omawianie tej książki tak, jak się to robi w przypadku klasycznych recenzji dzieł naukowych, mija się z celem. Dość powiedzieć, że książka składa się z dwóch części: *Człowiek* i *System*. Rozdziały w części pierwszej opisują patologię więzienną oczami funkcjonariuszy; tych funkcjonariuszy, ich pracy i postaw dotyczą. Część druga to refleksje na temat tego, za ile z tych patologicznych zjawisk odpowiada sam system penitencjarny.

W książce poruszone zostały tematy, do których trudno byłoby dotrzeć klasycznymi metodami badawczymi stosowanymi w pedagogice, np. za pośrednictwem ankiety. W jaki bowiem sposób dowiedzielibyśmy się o tym, że funkcjonariusze biją osadzonych, choć im tego pod żadnym pozorem robić nie wolno, ale też jednocześnie przenoszą dla nich na teren jednostki grypsy, narkotyki, alkohol i telefony komórkowe. Za pomocą ankiety z pewnością nie dowiemy się, że funkcjonariusze utrzymują ze skazanymi kontakty seksualne.

Wydzwięk tej książki jest, niestety, niezwykle smutny. Zdaniem opowiadających swe historie funkcjonariuszy resocjalizacja niemalże nie istnieje, skazani mają coraz więcej praw, a coraz mniej obowiązków, więzienia zamiast być miejscem poprawy, stają się miejscem „produkcji” bandytów. To także jest prawda o naszych więzieniach.

Książka jest niezwykle bogatym źródłem wiedzy o świecie więziennym. To lektura obowiązkowa dla wychowawców i studentów resocjalizacji, którzy w przyszłości zamierzają w więzieniu pracować, a także dla każdego, kogo ten temat naprawdę ciekawi.

Kamil Miszewski

<https://orcid.org/0000-0003-0728-3819>

kmiszewski@aps.edu.pl

Akademia Pedagogiki Specjalnej
im. Marii Grzegorzewskiej w Warszawie

Cena 10,00 zł (VAT 8%)
Indeks 376841

2 MARZEC
KWIECIEŃ
2020

SZKOŁA SPECYJALNA

ISTNIEJE OD 1924 ROKU

CZASOPISMO POŚWIĘCONE PEDAGOGICE SPECJALNEJ

PL ISSN 0137-818 X

W NUMERZE M.IN.:

- Edukacja inkluzyjna w perspektywie nauczycieli przedszkoli ogólnodostępnych
- Wsparcie ucznia z niepełnosprawnością w okresie zmian edukacyjnych
- University education of students with disabilities with the example of Pope John Paul II State School of Higher Education in Białą Podlaska

ISSN 0137-818X

9 770137 818007

Katarzyna Węsierska, Barbara Jeziorczak: **CZY MOJE DZIECKO SIĘ JĄKA? PRZEWODNIK DLA RODZICÓW MAŁYCH DZIECI, KTÓRE MAJĄ PROBLEM Z PŁYNNYM MÓWIENIEM.** Centrum Logopedyczne, Katowice 2019, ss. 72.

Jąkanie jest zaburzeniem komunikacji o zindywidualizowanej, wieloczynnikowej etiologii. Objawem najczęściej z nim kojarzonym jest nie płynność mówienia. Uwagi na jej temat mogą mieć duży wpływ na stosunek dziecka do własnej mowy oraz na prezentowane postawy komunikacyjne. To, jak dzieci radzą sobie ze swoim mówieniem, zależy m.in. od postaw najbliższego środowiska, czyli w głównej mierze – rodziców. Dość często słyszą oni od wielu specjalistów zalecenie, by ignorować u dziecka objawy jąkania. Są zdezorientowani i przestraszeni. Poradnik ten ma za zadanie pomóc rodzicom w momencie podejmowania przez nich decyzji, czy ich dziecko wymaga profesjonalnego wsparcia, czy też wystarczy odpowiednio je wzmacniać w środowisku domowym i przedszkolnym.

Książka ta podzielona jest na trzy części. W pierwszej autorki omawiają najważniejsze etapy rozwoju mowy dziecka, także potknięcia, jakie mogą się wtedy zdarzać. W drugiej prezentują autorski program: DOM (D – dobry kontakt, O – organizacja, M – modelowanie). Pokazują, jak w środowisku domowym rodzice mogą w swobodny i kreatywny sposób stymulować i rozwijać płynność mówienia dziecka. Angażują czytelnika do wykonania zadań i refleksji nie tylko nad swoim stylem mówienia, ale również stylem życia. Dają konkretne wskazówki, co robić w danym momencie, instrukcje, kiedy należy skorzystać z pomocy logopedy. Trzecia część zawiera wypowiedzi rodziców, którzy dzielą się swoimi refleksjami na temat poradnika. Czytelnik znajdzie w niej również spis użytecznych adresów internetowych, polecanych publikacji oraz miejsc, w których opiekunowie uzyskają pomoc w przypadku zaobserwowania objawów jąkania u dziecka.

Poradnik ten zawiera zdecydowanie najważniejsze informacje na temat jąkania. Jest napisany bardzo przystępnym językiem, w sposób motywujący rodziców do działania. Dla bardziej dociekliwych czytelników zamieszczona jest bibliografia, zawierająca zagraniczną i polską literaturę na temat jąkania. Niezwykłą praktyczność tego poradnika uzupełniają dwa miniplakaty, które w procesie wspierania płynności mowy dziecka mogą być wykorzystane nie tylko przez rodziców i innych członków rodziny, ale również przez nauczycieli.

Szczerze polecam tę pozycję. Pojawienie się jej w księgarniach mnie, jako logopedę – terapeutę jąkania, bardzo cieszy. Uświadamia bowiem rodzicom, jak w naturalny i umiejętny sposób mogą wspomagać komunikowanie się dziecka, gdy zaobserwują występujące w jego mowie nie płynności.

Lukasz Kowalczyk
<https://orcid.org/0000-0002-6898-4769>
lkowalczyk@aps.edu.pl
Akademia Pedagogiki Specjalnej
im. Marii Grzegorzewskiej w Warszawie

INFORMACJE DLA AUTORÓW

1. Tekst nie powinien przekraczać 12 stron maszynopisu formatu A4 z uwzględnieniem następujących parametrów: margines 3,5 cm z lewej strony, czcionka Times New Roman 12, interwał 1,5, na stronie 30 wierszy po 60 znaków, tj. 1800 znaków ze spacjami.
2. Teksty należy przysyłać drogą mailową (redakcja@aps.edu.pl) w pełnej wersji oraz w wersji do recenzji. W tej ostatniej należy usunąć z nagłówka swoje nazwisko i afiliację, z publikacji odwołania do badań własnych (można maskować dane pozwalające zidentyfikować Autora używając symboli XY), z bibliografii pozycje własnego autorstwa.
3. Wraz z manuskrytem należy przysłać pocztą elektroniczną wypełnione i podpisane „Oświadczenie o oryginalności publikacji, przeniesieniu praw autorskich i finansowaniu”, zawierające numer ORCID, który można uzyskać po zarejestrowaniu się na stronie <https://orcid.org/> (formularz na stronach: www.szkołaspecjalna.aps.edu.pl; e-szkołaspecjalna.pl).
4. Tabele, wykresy, ilustracje opatrzone numerami i tytułami oraz adnotacją, w jakim programie (innym niż Word) zostały wykonane i do którego miejsca w tekście się odnoszą, powinny być umieszczone w oddzielnych plikach.
5. Do artykułu naukowego należy dołączyć streszczenie (300 wyrazów), odzwierciedlające strukturę artykułu (wstęp, metodę, wyniki, wnioski), oraz słowa kluczowe (3–5) w języku polskim i/lub języku publikacji. Streszczenie w języku angielskim zapewnia Wydawnictwo.
6. Przypisy bibliograficzne oraz bibliografia powinny być sporządzone zgodnie ze standardem APA (6th Edition). Szczegółowe informacje na stronach internetowych: www.szkołaspecjalna.aps.edu.pl; e-szkołaspecjalna.pl.
7. Redakcja nie zwraca nadesłanych materiałów i zastrzega sobie prawo dokonywania zmian w tekście artykułu, nie zmieniając treści merytorycznej.
8. Teksty niespełniające wymagań Redakcji nie będą kierowane do recenzji.
9. Prawa do nadesłanych tekstów przechodzą na Wydawcę zgodnie z podpisanym przez Autorów „Oświadczeniem ...”.
10. W przypadku wykorzystania we własnej pracy obcych utworów Autorzy są zobowiązani załączyć do przekazanych materiałów zgodę – w wersji elektronicznej – na przedruk lub adaptację danego utworu albo jego fragmentu (tabel, rycin, cytatów przekraczających 400 słów itp.) od osób i/lub instytucji posiadających stosowne prawa do przedruku.
11. Autorzy zobowiązani są do starannego i rzetelnego podawania źródeł pod ilustracjami, schematami, tabelami, wykresami itp.
12. Wszelkie wykryte przejawy nierzetelności naukowej („ghostwriting” – brak ujawnienia wkładu innych osób w powstawanie publikacji, „guest authorship”, gdy udział autora w powstaniu publikacji jest znikomy lub nie miał miejsca, a pomimo to jest autorem/współautorem publikacji) będą dokumentowane i nagłaśniane.
13. Teksty recenzowane są poufnie i anonimowo („podwójna ślepa recenzja”) przez dwóch zewnętrznych ekspertów niepozostających w konflikcie interesów z autorem/autorami manuskryptu zgodnie z „Dobrymi praktykami w procedurach recenzyjnych w nauce” (2011) opracowanymi przez MNiSW.
14. Procedura recenzowania oraz etapy obiegu pracy zgłoszonej do opublikowania znajdują się na stronach: www.szkołaspecjalna.aps.edu.pl; e-szkołaspecjalna.pl.
15. Lista recenzentów publikowana jest w czasopiśmie raz w roku w numerze piątym.
16. Autorzy otrzymują autorski egzemplarz czasopisma.

Prenumeratę czasopisma można zamówić u jednego z kolporterów

GARMOND PRESS

Zamówienia bezpośrednio na stronie www.garmondpress.pl/prenumerata.

KOLPORTER

Zamówienia bezpośrednio na stronie prenumerata.kolporter.com.pl. Infolinia +48 41 367 88 88 (pon. – piątek, godz. 8–16).

RUCH S.A.

Zamówienia bezpośrednio na stronie prenumerata.ruch.com.pl/prenumerata. Infolinia 801 800 803 (telefony stacjonarne), 22 693 70 00 (telefony komórkowe) w dni robocze, godz. 7–16.